

uitspraak

Uitspraak d.d. 28 december 2022 2022 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4602

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
Gemachtigde: mr. De Koning en mr. Bikker

tegen

mevrouw [verweerster]
voorheen werkzaam bij [bank]
VERWEERSTER.
Advocaat: mr. S. Blom

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 16 februari 2021 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerster, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerster heeft gebruik gemaakt van de mogelijkheid door de Algemeen Directeur te worden gehoord op 11 november 2021. Bij brief van 31 maart 2022 heeft klager aan verweerster kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 15 april 2022 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail van 7 oktober 2022 aan verweerster, is zij uitgenodigd voor de zitting van 16 november 2022.

1.4. Op de zitting van 16 november 2022 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager en verweerster verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. De gemachtigde van verweerster heeft eveneens een pleitnota overlegd die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerster was sinds 1 oktober 2017 werkzaam bij de bank in de functie van [functie], afdeling [afdeling]. Verweerster is op 1 juni 2021 uit dienst getreden bij de bank.

2.2. Verweerster heeft op 26 oktober 2017 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Verweerster heeft tussen 14 september en 29 oktober 2020 gesprekken gevoerd met [persoon 1] en [persoon 2] (de klanten) en [persoon 3] over de financiering van een te starten [onderneming] in de [sector]. De klanten hebben op verzoek nadere informatie overlegd.

2.4. Verweerster heeft vervolgens op 30 oktober 2020 telefonisch contact opgenomen met [persoon 4], de werkgever van een van de klanten. In dit telefoongesprek heeft zij – voor zover relevant - aan [persoon 4] medegedeeld dat een van de klanten informatie uit het businessplan van de organisatie van [persoon 4] had opgenomen in haar businessplan. Ook geeft verweerster informatie uit het businessplan van de klanten met [persoon 4] gedeeld. Na het telefoongesprek heeft verweerster screenshots uit het businessplan van de klanten aan [persoon 4] gestuurd.

2.5. Op 31 oktober heeft verweerster nogmaals telefonisch contact. Hierbij is het businessplan van de klanten wederom besproken. Hierbij kwam de vraag of verweerster wel informatie over de kwestie mag delen aan de orde. Hiernaast is er besproken wat de gevolgen voor de financieringsaanvraag van de klanten zouden zijn.

2.6. Verweerster heeft 4 november 2020 telefonisch contact met de klanten en zij geeft aan dat zij contact heeft gehad met [persoon 4] vanwege de door hen verstrekte informatie. Verder geeft zij aan dat de bank de financieringsaanvraag niet in behandeling kan nemen vanwege die informatie. Op diezelfde datum heeft verweerster vervolgens weer contact met [persoon 4] over de gesprekken die zij heeft gevoerd met de klanten.

2.7. Op 5 november 2020 hebben verweerster en [persoon 3] een gesprek met de klanten. Na afloop van dit gesprek stuurt verweerster de klanten de klachtprocedure van de bank toe.

2.8. Op 16 november dienen de klanten een klacht in bij de bank tegen verweerster. Deze klacht komt erop neer dat verweerster ongeoorloofd vertrouwelijke informatie aan derden heeft gedeeld. Ook is verweerster volgens de klacht niet transparant geweest, heeft zij niet integer gehandeld en heeft zij zich hierbij een onverschillige houding aangemeten.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerster in strijd met de gedragsregels 1, 2, 3, 4, 5, en 7 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector heeft gehandeld, doordat zij vertrouwelijke informatie van (potentiele) klanten, zonder toestemming, heeft gedeeld met een derde. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerster een beroepsverbod op te leggen voor de duur van 9 maanden.

3.2. Verweerster heeft gesteld dat [persoon 3] en zij de financieringsaanvraag van de klanten in behandeling hadden. Zij heeft die dag meermaals contact geprobeerd te krijgen met haar collega naar aanleiding van de nadere informatie die zij van de klanten hadden gekregen. Zij schrok van die informatie omdat deze afkomstig zou zijn van de werkgever van een van de klanten. Verweerster verkeerde in de veronderstelling dat de klanten zich deze informatie hadden toegeëigend. Omdat zij haar collega's niet beschikbaar waren heeft zij [persoon 3] via teams benaderd met het voorstel om contact met [persoon 4] op te nemen. Omdat op dit bericht geen reactie volgde besloot zij [persoon 4] zelf te bellen. Ook op 31 oktober heeft zij met [persoon 4] gebeld om de kwestie met hem af te sluiten.

3.3. Verweerster erkent dat ze een fout heeft gemaakt. Haar handelen kwam voort uit verontwaardiging. Nadat ze constateerde dat gevoelige bedrijfsinformatie in haar optiek door de klanten was toegeëigend, heeft zij in een opwelling gehandeld. Op 1 november realiseerde verweerster zich dat zij onjuist had gehandeld. Zij heeft dan ook uit eigener beweging haar leidinggevende geïnformeerd en Compliance benaderd.

3.4. Verweerster heeft verder de persoonlijke gevolgen die onderhavige kwestie voor haar hebben gehad nader toegelicht. Het heeft haar aan hulp en steun ontbroken in deze kwestie. De klanten hebben een schadevergoeding ontvangen naar aanleiding van deze klacht. Een schadevergoeding die de bank op verweerster heeft proberen te verhalen. Zij stelt onevenredig hard te zijn getroffen te zijn door het ontslag. Zij stelt dan ook dat een tuchtrechtelijke procedure niet meer op zijn plaats is. Hiernaast zou een tuchtrechtelijke maatregel in de vorm van een beroepsverbod haar hinderen in haar nieuwe werkzaamheden.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerster in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen
3. De bankmedewerker stelt de belangen van de klant centraal
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerster de gedragsregels heeft overtreden doordat zij vertrouwelijke informatie heeft gedeeld met een bevriende derde, zonder dat hier een noodzaak toe bestond. Hiertoe zullen de verweren zoals naar voren gebracht worden besproken.

4.3. Het verweer dat er met de arbeidsrechtelijke procedure had moeten worden volstaan en dat er daardoor geen ruimte meer is voor een tuchtrechtelijke procedure kan niet slagen. Volgens vast oordeel van de tuchtcommissie heeft een tuchtrechtelijke procedure het bewaken van de kwaliteit en integriteit van de bankmedewerkers die de bankierseed hebben afgelegd tot doel, zodat het vertrouwen van de consument in de bancaire sector wordt bevorderd. De beoordeling van de gedragingen van verweerster dient zodoende een ander (maatschappelijk) doel dan een arbeidsrechtelijke procedure.

4.4. Verweerster stelt voorts dat haar telefoongesprekken niet hadden mogen worden opgenomen. Op de zitting heeft verweerster echter verklaart dat zij wist dat haar telefoongesprekken via de vaste telefoon werden opgenomen. Zij stelt dat dit gegeven ook aantoont dat zij niet bewust verwijtbaar handelde. Anders had zij immers haar gedragingen afgeschermd en niet via de vaste telefoon gebeld. Het gegeven dat zij wetenschap had van het feit dat haar telefoongesprekken werden opgenomen, maakt dat zij zich hier in een eerder stadium tegen had kunnen verzetten door een beroep te doen op de interne regels. De tuchtcommissie verwierpt dit verweer.

4.5. Door verweerster is aangevoerd dat haar gedragingen weliswaar als misstap moeten worden gezien, maar dat het niet een dermate grove inbreuk op de gedragsregels betreft dat een tuchtrechtelijke maatregel is vereist. De tuchtcommissie volgt dit verweer niet. Naar oordeel van de tuchtcommissie heeft verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door contact op te nemen met de werkgever van een van de potentiële klanten van de bank. Zij heeft haar geheimhouding geschonden door informatie te delen die hoor in het kader van een financieringsaanvraag bekend is geworden. Het feit dat zij een oneigenlijke toe-eigening van informatie van een reeds bestaande klant dacht te zien in de financieringsaanvraag, maakt dat gegeven niet anders. Verweerster heeft op verschillende momenten zeer gevoelige en vertrouwelijke informatie in groot detail met [persoon 4] gedeeld, waaronder persoonsgegevens en bedrijfsinformatie. Uit de telefoongesprekken, welke onderdeel uitmaken van het dossier, volgt dat zij zich hier ook van bewust moet zijn geweest. Zij had op verschillende momenten anders moeten handelen en anders kunnen handelen.

4.6. De tuchtcommissie oordeelt dat verweerster de gedragsregels zoals vermeld met haar gedraging heeft overtreden. Haar handelen is niet zorgvuldig en integer geweest. Zij heeft belangen van derden in onderhavig geval laten prevaleren boven de belangen van (potentiele) klanten. Door vertrouwelijke informatie met derden te delen heeft zij de in de regels van de bank vastgelegde geheimhouding geschonden. Dit schaadt het vertrouwen van de samenleving in de bancaire sector. Het delen van gegevens van potentiële klanten die zijn gedeeld met verweerster in het kader van een zeer vertrouwelijk proces van een financieringsaanvraag ten behoeve van een te starten onderneming wordt door de tuchtcommissie beoordeeld als een grove schending van de gedragsregels. Het handelen van verweerster is dan ook tuchtrechtelijk verwijtbaar.

4.7. De tuchtcommissie ziet zich voorts voor de vraag gesteld welke maatregel bij deze gedraging passend en geboden is. Klager heeft een beroepsverbod voor de duur van negen maanden voorgesteld. De tuchtcommissie ziet – gezien hetgeen naar voren is gebracht bij verweerschrift en op zitting – echter reden om hiervan in het voordeel van verweerster af te wijken. Uit het beeld dat is ontstaan volgt dat verweerster voor een dilemma is gesteld waarin zij een noodzaak tot handelen zag. Hierbij heeft zij zich een aantal malen tevergeefs tot collega's gewend om in overleg te treden over een juiste wijze van handelen. Doordat ondersteuning en overleg uitbleef, heeft zij ervoor gekozen te handelen. Dat dit handelen niet juist is geweest, ziet zij achteraf. Zij heeft zich ten tijde van de gedraging niet gerealiseerd dat het niet aan haar was om een beoordeling te geven over de situatie. Zij heeft na het inzien van de fout echter de juiste weg bewandeld door haar leidinggevende in te lichten en zelf de afdeling compliance te benaderen.

4.8. Verder slaat de tuchtcommissie acht op het feit dat zij na het bekend worden van deze fout een goede beoordeling van de bank heeft gekregen. Deze goede beoordeling is voorts in lijn met haar staat van dienst van 25 jaar binnen de bancaire sector. Verder heeft het onderzoek van de bank en Tuchtrect Banken een aanzienlijke tijd in beslag genomen terwijl daar geen goede reden voor wordt gegeven. Tot slot wordt er rekening gehouden met het feit dat verweerster nog steeds werkzaam is binnen de bancaire sector en dat een beroepsverbod van de voorgestelde duur een te grote belasting vormt voor haar huidige werk.

4.9. De tuchtcommissie is van oordeel dat er met een gedraging zoals begaan door verweerster niet kan worden volstaan met een andere maatregel dan een onvoorwaardelijk beroepsverbod. De tuchtcommissie is van oordeel dat – in afwijking van het door klager

voorgestelde beroepsverbod van negen maanden - met een beroepsverbod van 4 weken voldoende uitdrukking wordt gegeven aan de ernst van de geconstateerde gedragingen.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

Verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **4 (vier) weken** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector;

Aldus beslist door mr. A.P.M van Rijn, voorzitter, mr. R.K. Pijpers, prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen, in aanwezigheid van mr. D.J. van Rinsum, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 28 december 2022

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweester en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.